

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. april 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: LWM40106

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 26 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 29. marts 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 26 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136):

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange forespørgsler Arbejdsskadestyrelsen modtog i 2003, om det efter 1984-loven gældende skæringstidspunkt (stationærtidspunktet), uanset om der blev spurgt om stationærtidspunktet alene, eller der blev spurgt om stationærtidspunktet i kombination med en forespørgsel om mén og/eller erhvervsevnetab.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst følgende:

”Ved lov nr. 463 af 7. juni 2001 blev erstatningsansvarsloven ændret på en række punkter med virkning for skader, der indtrådte den 1. juli 2002 eller senere.

Et af elementerne i lovændringen var, at det hidtidige ”stationærtidspunkt” udgik af loven.

Arbejdsskadestyrelsen modtog i 2003 knap 3.000 forespørgsler om det efter 1984-loven gældende skæringspunkt (stationærtidspunkt). I omkring 75 procent af forespørgslerne var det i kombination med en forespørgsel om mén og erhvervsevnetab.”